

steriets afskedsbegæring, og at dronningen havde modtaget denne. I henhold til grundlovens § 15 fungerede ministeriet indtil udnævnelsen af et nyt ministerium.

Den 10. december modtog dronningen lederne af folketingets ni partier. Herunder gav partiernes repræsentanter udtryk for følgende. Et flertal, socialdemokratiet, socialistisk folkeparti, det radikale venstre og venstresocialisterne anbefalede Anker Jørgensen som forhandlingsleder. Partiernes begrundelser herfor var dog forskellige. Socialdemokratiet anførte således, at Anker Jørgensen skulle søge tilvejebragt det politiske grundlag for en regering. Socialistisk folkeparti anbefalede en socialdemokratisk mindretalsregering. Det samme gjorde venstresocialisterne, men understregede, at mandatet ikke dækkede dannelsen af et samarbejde mellem socialdemokraterne og de borgerlige partier. Det radikale venstre fastholdt, at en flertalsaftale ville være det eneste acceptable grundlag for en ny regering. Det konservative folkeparti, venstre, fremskridtspartiet, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti pegede på Henning Christophersen som forhandlingsleder. Alle fem partier ønskede en bred national flertalsregering.

Samtlige partier kaldtes til drøftelser i statsministeriet i løbet af fredagen den 11. december. Forhandlingerne fortsattes i den følgende uge.

Den 22. december modtog dronningen på ny partiernes ledere. Ved denne lejlighed pegede socialdemokratiet, socialistisk folkeparti og venstresocialisterne på Anker Jørgensen som leder af regeringsforhandlingerne. Socialdemokratiet foreslog dronningen, at Anker Jørgensen fik til opgave at danne en mindretalsregering. Det konservative folkeparti, venstre, fremskridtspartiet og kristeligt folkeparti anbefalede Henning Christophersen som forhandlingsleder. Det radikale venstre pegede på Niels Helveg Petersen som forhandlingsleder med henblik på at skabe et bredt politisk grundlag bag en regering. Herefter overdrog dronningen Anker Jørgensen at danne en mindretalsregering.